

Foranstaltning at udstede offentlig Bekendtgørelse i Statstidende og de mest læste stedlige Dagblade. Sparekasseinspektøren foranlediger derhos, at Sparekassens Bestyrelse tilstiller samtlige Indskydere, hvis Adresse er kendt, anbefalet Brev med Forespørgsel, om de ville samtykke i Nedskrivningen. Den, som ikke inden 14 Dage har afgivet nogen Udtalelse, anses for at samtykke.

Saafrømt paa denne Maade ikke over en Femtedel af samtlige Indskydere, hvis Indskud udgøre mindst en Femtedel af samtlige Indskud, nægte Samtykke, betragtes Nedskrivningen af Indskudene som vedtaget. — De Beløb, hvormed Indskudene nedskrives, kunne fremdeles benyttes til Modregning, for saa vidt vedkommende Kontrabog af Indehaveren eller af nogen, efter hvem han har arvet den, er erhvervet, forinden Bekendtgørelse om Standsning af Sparekassens Virksomhed er udstedt, jfr. § 8.

Som ny § 10 indsættes.

Finder Indenrigsministeren ikke Føje til under de i forrige Stykke angivne Omstændigheder at tillade Fortsættelse af en Sparekasses Virksomhed saa vel som, naar der ikke haves Dækning for mindst 75 pCt. af Indskydernes Tilgodehavende, bliver Sparekassen at overgive til Konkursbehandling.

I alle Tilfælde, hvor en Sparekasse kommer under Konkursbehandling, kan Kongen gennem Justitsministeren anordne Boets Behandling ved Kommissarier, selv om Betingelserne i Konkurslovens § 147 ikke ere tilstede.

Saa snart en Sparekasses Bestyrelse bliver vidende om det i nærværende Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Underskud, har den uopholdelig og navnlig, hvis Underskudet fremgaar af Aarsregnskabet, uden at afvente Revisionen at gøre Indberetning derom til Sparekasseinspektøren.

Nuværende § 9 bliver § 11, og de øvrige Paragrafnumre rettes herefter.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Følge den nugældende § 8 i Lov Nr. 64 af 28. Maj 1880 om Spare- og Laanekasser bliver en Sparekasse, der har tabt sin Reservefond og derhos paadraget sig et saadant Underskud, at der mangler Dækning for 5 pCt. af Indskydernes Tilgodehavende, efter at være standset i sin Virksomhed af Sparekasseinspektøren, at overgive til Konkursbehandling, for saa vidt det ikke lykkes Bestyrelsen at stille en saadan Sikkerhed for Underskudet, som godkendes af Indenrigsministeren. Denne almindelige Regel om en Sparekasses Overgivelse til Konkursbehandling vil let kunne komme til at virke uheldigt; som Følge af en Sparekasses ofte vidt forgrenede Virksomhed vil en Konkursbehandling fremkalde mange Ulemper, og der vil uden Tvivl i Tilfælde,

hvor en Sparekasse gennem en længere Virksomhed har erhvervet et større Klientel, hos dette ofte være et Ønske om Opretholdelsen af Sparekassen, selv om dette kun kan ske med nogen Nedskrivning af Indskudene. Det maa derfor anses for ønskeligt at tilvejebringe en Ordning, hvorved der under nærmere Betingelser aabnes Mulighed for, at en Sparekasse, uanset et paadraget Underskud, kan fortsætte sin Virksomhed med en forholdsvis Nedskrivning af Indskudene. Ved Tilvejebringelsen af hertil sigtende Bestemmelser vil man være i Overensstemmelse med de Bestræbelser for at undgaa Konkursbehandling og de dermed forbundne Ulemper, der have givet sig Udslag i Lov Nr. 225 af 1. April 1905 om Tvangsakkord uden for Konkurs, og en